

บทเพลงปลุกใจ

๗๐๖

กรมศิลปากร

บทเพลงปลุกใจ

ของ

กรมศิลปากร

๑. เลือดสุพรรณ

เลือดสุพรรณเคยหาญในการศึก	เหี่ยมฮักกล้าสู้ไม่รู้หนี	
ไม่ครั่นคร้ามขามใจต่อไพร่	ผู้ใดมีดีพร้าคว้ามารบ	
สร้อย—มาด้วยกัน มาด้วยกัน	เลือดสุพรรณเอ๋ย	
เลือดสุพรรณ	เข้าประจัน	อย่าได้พรั่นเลย
อยู่ไม่สุขเขามารุกแดนตระหน่ำ	ให้ชอกช้ำแสนอนาถชาติไทยเอ๋ย	
เขาเขี่ยนฆ่าเพราะว่าเห็นเป็นชะเลย	จะนั่งเฉยอยู่ทำไมพวกไทยเรา	

— สร้อย —

อันเมืองไทยเป็นของไทยไซ้ของอัน	มาต่อสู้กับเถอะเราเอ๋ย
ถึงตัวตายอย่าเสียดายชีวิตเลย	มาเถอะเหวี่ยงพวกเรามากล้าประจัญ

— สร้อย —

๒. ชาวอีสาน

มาพวกเรา	พวกชาวอีสาน	สนุกสนาน	สำราญบานใจ
ทำมหากิน	อยู่ถิ่นแดนไกล	ทั้งกายทั้งใจ	เป็นไทยทุกคนเอ๋ย
มาพวกเรา	อย่าเขลาอย่าคร้าน	กอบกิจการงาน	โดยสามัคคี
เสร็จงานก็เล่น	เป็นประเพณี	มุ่งความงามดี	กันทุกคนเอ๋ย
มาพวกเรา	พวกเราชาวไทย	เราต้องภูมิใจ	เมืองไทยเมืองทอง
เราสามัคคี	เหมือนพี่เหมือนน้อง	อยู่ในปกครอง	ศรีอยุธยาเอ๋ย
มาพวกเรา	พวกชาวสยาม	ขันช้อลือนาม	เป็นชาติกล้าหาญ
หากเรามีภัย	เพราะใครรุกราน	ก็อาญ์บ้าน	เมืองกลับได้เอ๋ย

๓. แดนอีสาน

แดนอีสาน	เป็นของไทย	เราใฝ่ใจรัก
เตรียมให้พร้อมพรัก	เพื่อสู้	ศัตรูทั้งหลาย
อย่ามัวแต่หวัง	นั่งนิ่ง	ทิ้งหญิงทิ้งชาย
ต้องชวนขาย	กอบกู้	ชาติไทย

แดนอีสานของไทย ชาวอีสานเป็นไทย ไทยต้องจำ
บ้านเมืองเหมือนเรือ ในเมื่อทวนน้ำ
อย่ากลัวกระแสน้ำไหล ช่วยกันพายช่วยกันจ้ำ
กิจการงานใด ๆ คนไทยต้องคว้ามำทำ
อย่าหวังในน้ำ — — — — — แรงของต่างแดนเอ๋ย

แดนอีสาน	เป็นของไทย	เราใฝ่ใจรัก
เตรียมให้พร้อมพรัก	เพื่อสู้	ศัตรูทั้งหลาย
อย่ามัวแต่หวัง	นั่งนิ่ง	ทิ้งหญิงทิ้งชาย
ต้องชวนขาย	กอบกู้	ชาติไทย

จำเถอะนะเราจำ จำเถอะนะต้องจำ จำใส่ใจ
ชาวอีสานเป็นไทย เราต้องช่วยไทย
อย่ามัวพะวงหลงไหล ว่าชาติไหนเขาจะช่วย
พวกเราอย่าหนีศัตรู ต้องอยู่สู้กันจนม้วย
ตายไหนตายด้วย กับพวกไทยเราเอ๋ย.

๔. รักเมืองไทย

รักเมืองไทย	ชาติไทย
ทนบำรุงให้รุ่งเรือง	สมเป็นเมืองของไทย
เราชาวไทย	เกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย (ซ้ำ)
ไม่เคยอ่อนน้อม	เราไม่ยอมแพ้ใคร

ศัตรูใจกล้า

ถ้าข้ามเหงไทย

รักเมืองไทย

เราชาวไทย

เรารักเพื่อนบ้าน

แต่รักษาสีทรี

ใครทำซ้ำใจ

รักเมืองไทย

เราชาวไทย

ถ้าถูกข้ามเหง

ตั้งงูตัวนาค

เรารักเมืองไทย

รักเมืองไทย

มาแต่ทิศใด

คงได้เห็นดี

เกิดเป็นไทย

ตายเพื่อไทย (ซ้ำ)

เราไม่รานรุกรใคร

อิสสระของไทย

ไทยจะไม่ถอยเลย

เกิดเป็นไทย

ตายเพื่อไทย (ซ้ำ)

แล้วไม่เกรงผู้ใด

มีพิษเหลือใจ

ยิ่งชีพเราเอย

๕. เมืองของเรา

บ้านเมืองของเรา

เราก็ชายชาติทหาร

เขตต์แดนของไทย

ใครหลอคูเบา

กรุงศรีอยุธยา

คนดีมีฝีมือ

เมืองของเรา

พวกเราไปไหน

บ้านเมืองของเรา

เขามารุกราน

ไหนจึงยอมแพ้เขา

ดวงใจของเรา

กลัวเขาทำไม

สิ้นชาติแล้วหรือ

หายไปข้างไหน

เขาทำซ้ำใจ

ไม่มาต้านทาน

๖. อโยธยา

กรุงศรีอยุธยา
ถึงเคยแตกแหลกไป
เราจะรบศัตรู
เราจะกู้เกียรติศรี —
อยุธยาธานีศรีสยาม
บริบูรณ์ลุ่มน้ำและลำคลอง
ครั้งโบราณแพ้วพะม่าเป็นข้าเขา
ไล่ศัตรูไปพื้นแผ่นดินไทย
ชาวศรีอยุธยามาด้วยกัน
ชีวิตเราขนอมขอมพลี

ราชธานีไทย
ก็ไม่สิ้นคนดี
ต่อสู้ไพร่
อยุธยาไว้เอย ฯ
เมืองงามธรรมชาติช่วยสนอง
ท้าวอุทองทรงสร้างให้ชาวไทย
พระนเรศวรเจ้าทรงกู้ได้
ศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี
เลือดไทยใจมั่นไม่พริ่นหนี
ไว้เกียรติศรีอยุธยาคู่ฟ้าดิน ฯ

๗. กรุงธน

กรุงธนแทนที่
เมื่อครั้งศึกพะม่า
ผู้คนล้มตาย
เจ้าตากมากู้
คุมจีนไทย
เหี้ยมหาญรบสู้
กรุงธนก็สร้าง
ปราบก๊กน้อยใหญ่
เกียรติไทยเชิดชู
ผู้พ้นชั่ว

กรุงศรีอยุธยา
อยุธยาอันปาง
ถูกทำลายทุกทาง
เชิดชูชาติไว้
ออกรบรอบข้าง
สังหารศัตรูวาวาง
ขึ้นเป็นราชธานี
จับไล่พวกศัตรู
เพราะเจ้ากรุงธนบุรี
สยามเราไว้ได้เอย

๙. ธนบุรี

ธนบุรี — ธนบุรี — ธนบุรี

โอ้พระองค์พระเจ้ากรุงธนบุรี
 ศีกมีมาออกหน้าสู่สงคราม
 ทรงบำรุงกรุงไทยให้รุ่งเรือง
 เมื่อพระชนม์แตกดับล่องลับไป

ทรงความดียิ่งใหญ่แก่สยาม
 กู้สยามให้ฟื้นคืนเป็นไทย
 เกียรติสยามพุ่งเฟื่องสุกใส
 จินไทยก็รำลึกถึงพระองค์

๑๐. จีนไทยสามัคคี

ชาติจีน, ชาติไทย
 ต้องสงวนความรัก
 จะสมานมิตรกัน
 แต่โบราณหลายพันปีมาแล้ว
 ได้ร่วมแรงร่วมใจเป็นไมตรี
 เมื่อเมืองจีนมีภัยไทยก็ช่วย
 เมื่อสยามมีภัยร้ายฉกรรจ์
 จะผูกรักสามัคคีเหมือนพี่น้อง
 เมื่อคราวสุขก็สนุกเหมือนกันไป

มิใช่อันไกลพี่น้องกัน
 ต้องสมัครใจมั่น
 อยู่เสมอไปเอย
 จีนกับไทยมิได้แคล้วเหมือนน้องพี่
 ไม่เคยมีข้อวิวาทบาดหมางกัน
 รับคนจีนมาอยู่ด้วยไม่กีดกัน
 ไทยกับจีนช่วยกันกู้ชาติไทย
 ชาติทั้งสองจะไม่แยกแตกกันได้
 ถึงยามทุกข์จีนกับไทยไม่ทิ้งกัน

๑๐. ราชสีมา

ราชสีมา	เหมือนดังศิลา	ที่ก่อกำแพง
สยามจะเรือง	กระเดื่องเดชแรง	ด้วยมีกำแพงคือราชสีมา
ขวนครราชสีมาแต่โบราณ		เหี้ยมฮึกกล้าหาญยิ่งนักหนา
ศึกเสื่อเหนื่อได้ขังไหนดมา		เล็ดตนครราชสีมาไม่แพ้ใคร
ราชสีมา	-----	
แต่ก่อนกาลท่านวีรสตรี		ท้าวสุรนารีผู้เป็นใหญ่
กล้าหาญยอขบผู้หญิงไทย		มิ่งขวัญธงไชยของเมืองเรา

ราชสีมา	-----	
มาเถอะเราชาวนครราชสีมา		หน้าเดินรับมาสู่กับเขา
หากศัตรูไม่เกรงข่มเหงเรา		สู้เขาสู้กันอย่าพรั่นใจ
ราชสีมา	-----	

๑๑. กราวถลาง

ถลางของเราใครเข้ามาอย่า	จะตีกระหน่ำให้มันพ่ายแพ้ไป
ถลางเป็นถิ่นของไทย	ไล่ศัตรูออกไป — ชโย
เลือดไทยใจเด็ดไม่เข็ดขาม	สงครามแกล้วกล้าจะหาไหน
สละชีพเพื่อชาติจนขาดใจ	ไม่ให้ศัตรูมาดูแล
ชาติใดใจพาลรุกรานมา	จะเคี้ยวฆ่ามันให้ยับยับแสน
ก่อกรรมทำทุกข์รุกเขตต์แดน	แก้แค้นให้พื้นแผ่นดินไทย
ชาติไทยเคยด้อยย่อยยับ	ยังกลับแก้ฟื้นคืนได้
เพราะไทยใจสมัครรักเป็นไทย	เต็มใจต่อสู้หมู่มุไฟ
มาเถอะเหวดยกมาทั่วสากล	ไทยจะทนสั้ตายไม่พ่ายหนี
ถ้าแม่มันมีชัยพวกไพร่	ให้ได้แต่ปฏิวัติไม่มีคน
หาเข้ากินคำยามสงบ	เกิดศึกก็รบไม่ย่อชน
ชาติใดใจกล้ามาประจัญ	ทุกคนยอมตายให้บ้านเมือง
มาเถิดชาวไทยทั้งหญิงชาย	ไว้อาลัยให้โลกเขาลือเลื่อง
ไว้เกียรติกรุงสยามนามประเทือง	ให้รุ่งเรืองวัฒนาชั่วฟ้าดิน

๑๒. ตื่นเกิดชาวไทย

ตื่นเกิดชาวไทย	อย่าหลับไหลหลุ่มหลง
ชาติจะเรืองดำรง	ก็เพราะเราทั้งหลาย
ถ้ามีหัวหลับมัวหลง	เราก็คงละลาย
เราต้องเร่งชวนขวย	ตื่นเกิดชาวไทย

บ้านเมือง ยามเฟื่องฟูรุ่งเรือง ก่อข้าล้นขนขวาย
 เพลอตัวศึกมา เราจะพากันตาย จำไว้เถอะสหาย ดันเกิดชาวไทย
 ชาติไทย เราไม่น้อมยอมใคร จะสู้จนชีพสลาย
 หวังผลคุณแหลมทอง เราพี่น้องหญิงชาย อย่าให้ชาติสูญภัย ดันเกิดชาวไทย

๑๓. ศักดิ์กลาง

ศักดิ์กลางปางศัตร์ม้าย่า

ด้วยกำลังทางน้ำ	ไทยยังไม่แน่นอนหนา
ศักดิ์กลางปางนี้ไทยต้องจำ	กำลังรบทางน้ำต้องรับหา
เมื่อศัตร์เทียมฮักศึกมีมา	ถึงไทยกล้าหาญอาวุธก็สุดกัน
เขตต์สยามทางทะเลยาวไม่น้อย	ต้องมีเรือรบคอยเป็นร้วกัน
หากมัวรออยู่บนฝั่งตั้งประจัน	คงตายก่อนไม่ทันได้รับเลย
เมื่อนาวข้าศึกมาโจมตี	ต้องมีเรือออกไปสู้ไม่อยู่เฉย
พวกชาวไทยอย่าได้ไว้ใจเลย	เราไม่เคยถูกจับจึงต้องจำ

๑๔. แหลมทอง

แหลมทอง ไทยเข้าครองเป็นแดนไทย

แหลมทองไทยเข้าครองเป็นแดนไทย	รักกันไว้ เราพวกไทยในแดนทอง
ไทยสยามอยู่แม่น้ำเจ้าพระยา	แล้วย้ายแยกแตกกันไปเป็นสาขา
โขงสาครไทยก็จองครองที่ดิน	และ ปิง, วัง, ยมนา, น่าน, นที
ไทยอิสลามอยู่ลำนํ้าตานี	สาละวินไทยใหญ่อยู่เป็นที่
ขอพวกเราชาวไทยของแดนทอง	ต่อลงไปไทยก็มีอยู่เหมือนกัน
ไทยสยามมุ่งจิตต์คิดสัมพันธ์	หมายใจป้องกันรักสมัครมั่น
	ผูกไมตรีทั่วกันแหลมทอง

๑๕. รักชาติ

ความรักอันใด แม้รักเท่าไหน ยังไม่ยั่งยืน
 เช่นรักคู่รัก แม้รักดังกลิ่น ยังอาจหม่น ชื่นได้ภายหลัง
 แต่ความรักชาติ รักแสนพิศวาท รักสุดกำลัง
 ก่อเกิดมานะ ขอมสละชีวิตรัก รักจนกระทั่ง หมดเลือดเนื้อเรา
 ชีวิตร่างกาย เราไม่เสียดาย ตายแล้วก็เผา
 ทุกสิ่งยอมคลาด เว้นแต่ชาติของเรา ไม่ให้ใครเข้า เขี่ยบย่ำทำลาย

๑๖. ไทยน้อยไทยใหญ่

ไทยน้อยไทยใหญ่ แม้อยู่ห่างไกล คงเป็นไทยด้วยกัน
 ต้องมุ่งความดี ต้องสมานไมตรี ไม่มีเคียดฉุน
 รักยิ่งกว่าสหาย เพราะว่าเราเป็นสาย โลหิตเดียวกัน
 พี่น้องเก่าแก่ มาแต่ปางบรรพ์ ร่วมทุกข์สุขสันต์ อยู่เป็นชาติไทย
 ตั้ญมิลำเนา แต่ชาติอื่นเขา มาแย่งเอาไป
 ไทยจึงต้องจร ย้ายถิ่นร้อถอน ลงมาทางใต้
 จึงพบแดนทอง ไทยเราเข้าจอง ยึดถือนั่นไว้
 เข้าอยู่ครอบครอง ดินทองของไทย ไทยน้อยใหญ่ ชาติไทยด้วยกัน

๑๗. เพลงถิ่นไทย

ถิ่นของเราต้องถนอมล้อมรั้วบ้าน	ศัตรูหาญมาสู่ต้องสู้เขา
มิให้ใครแย่งแผ่นดินถิ่นของเรา	ใครขึ้นเข้าเราสู้จนสุดแรง
มาพวกเราเตรียมพร้อมยอมสมัคร	ถนอมรักษาดีไทยอย่าหน่ายแหนง
จนถึงเลือดหยาดสุดจะยุทธ์แย่ง	ต้องแสดงใจหาญผลาญศัตรู
เมื่อสิ้นชาติสิ้นแผ่นดินก็สิ้นคิด	เรมายอมเสียชีวิตดีกว่าอยู่
ยอมศูนย์ชาติอย่าเป็นทาสของศัตรู	มา, มาสู้, ไว้ลายชาติไทยเรา

๑๘. เพลงเลือดไทย

เลือดไทยไหลริน ทาแผ่นดินไว้ชื่อ ให้โลกรู้ว่าชื่อ ว่าเลือดไทยกล้าหาญ
 เลือดไทยไหลหลัง ดุนน้ำเต็มฝั่ง ไหลดั่งท้องธาร
 ท่วมแผ่นดินทอง บ้านพี่เมืองน้อง กันทุกถิ่นฐาน
 เลือดไทยเจ้าเอ๋ย ไหลเลยมานี้ ประรองดองน้องพี่ อย่ามีร้าวราน
 โลหิตสายเดี่ยว กลมเกลียวกันไว้ อย่าแตกแยกไป เป็นหลายลำธาร

๑๙. เพลงนครเชียงใหม่

พิกะนคร	สมนามกร	นครเชียงใหม่
รุ่งเรืองช้านาน	เป็นเมืองโบราณ	แต่ยังสดใส
มีดอยสูงเด่น	เสมือนจะเป็น	เครื่องเทอดเกียรติไทย
ดอกไม้งามสวย	บ้านเมืองงาม	สมศักดิ์สมนาม ของลานนาไทย
พิกะนคร	สมนามกร	นครเชียงใหม่
เขตต์ไทยขยาย	พ่อขุนเม็งราย	มาสร้างขึ้นไว้
พ่อขุนรามคำแหง	ช่วยดัดช่วยแปลง	รูปเมืองให้ใหม่
พะม่าเข้าครอง	ตั้งสองสามครั้ง	เชียงใหม่ก็ยัง เป็นเลือดเนื้อไทย
พิกะนคร	สมนามกร	นครเชียงใหม่
เป็นเมืองศิลาธรรม	คนดียิ่งล้ำ	ไม่แพ้เมืองใด
แหล่งวัฒนธรรม	มีศิลปกรรม	สมเป็นเมืองใหญ่
อันเมืองเชียงใหม่	หัวใจสยาม	เรื่องชื่อลือนาม มิ่งขวัญของไทย

๒๐. เพลงต้อมิตร

อันหม่อมมิตร	ที่คิดประทุษร้าย	เราต้องขบขู่	จนสิ้นชีวิต
ร่นเรงกันเถอะเหว	ร่นเรงกันเถอะวา	ในน้ำมีปลา	ในนามีข้าว
ทำมาหากิน	แผ่นดินของเรา	ใครหลอ่ดูเบา	เราต้องสู้มัน
อันหม่อมมิตร	ที่คิดประทุษร้าย	เราต้องขบขู่	จนสิ้นชีวิต
ร่นเรงกันเถอะเหว	ร่นเรงกันเถอะวา	ทำไรไถนา	หาเข้ากินค่า
ถึงแม่จันยาก	ลำบากตรากตรำ	ก็ร้องก็รำ	กันให้สนุกเอย

๒๑. เพลงโซคมุขย์

โลกมุขย์นี้ไม่มีที่แน่นอน	ประเดี๋ยวเย็นประเดี๋ยวร้อนข้างแปรผัน
โซคมุขย์เวียนเปลี่ยนไปได้ทุก ๆ วัน	สาระพันหาอะไรไม่ยั่งยืน
ชีวิตเหมือนเรือน้อยล่องลอยอยู่	ต้องต่อสู้แรงลมประสมคลื่น
ต้องทนทานหวานส้อมขมสักถิ่น	ต้องจำสู้สู้ภัยไปทุกวัน
เป็นการง่ายขี้มได้ไม่ต้องฝืน	เมื่อซพชนเหมือนบรรเลงเพลงสวรรค์
แต่คนที่ควรขมขนิมกัน	ต้องใจมันขี้มได้เมื่อภัยมา

๒๒. เพลงแห่ธงไทย

สร้อย — กรุงสยามสำแดงแหล่งไทย	พร้อมใจเป็นมิตรไมตรี
พี่น้องห่างไกล	ว่าไทยมีความเป็นไทยไซ้ทาเสขา
กรุงสยามสำแดงแหล่งเสรี	ก็หวังเอาความเป็นไทยไว้ในมือ
เมื่อชาติไทยลงมาในสยามเรา	ต่างจะยินดีรับขอมนับถือ
ส่วนพวกไทยที่กระจ่ายอยู่ต่างถิ่น	สยามคือพี่ชายไทยทั้งมวล
ไทยสยามรุ่งเรืองจนเลื่องลือ	

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พระจันทร์ ถนนเจริญกรุง กรุงเทพมหานคร
นายสนั่น ตันยงกูญิน เจ้าของและพิมพ์โดยตนเอง
พุทธศักราช ๒๔๘๖